

PEDRO MARI BIURSARI GOZOTSUARENTZAT.¹

—————
 —————

Dakidalarik, kasikan iya
 Ezin sinistu det nik ¡ai!
 Aitorren seme biursariyak
 Eztubela kantatu nai;
 Zerubak zuri euskal-izkuntzan
 Emanik ainbeste doai,
 Ama euskara zu entzuteko
 Gaisoa or daukazu zai,
 Poztu deriyen esan zayo zu
 «¡Bai kantatuko dizut, bai!»

Esan zayo zu bete beterik
 Pechu leyala su-garrez,
 Kanta zayo zu iruki gabe
 Ama maitia negarrez,
 Arranoaren egaa moduan
 Goititurikan indarrez,
 Estali zazu berdin gabeko
 Itz gozo garbi ederrez,
 Nola zeruba estalitzen dan
 Gau garbiyetan izarrez.

Choriyak bere umearentzat
 Eztu ainbeste naitasun,
 Nola zuk Pedro, mancha gabeko
 Lur santuari diyo zun;
 Saroi-tarteko chori-egazti
 Danak nai zaituzte entzun,
 Euskera zarren edertasunak
 Nola goititzen dituzun...
 ¡Zuk eztakizu izkuntz arrekin
 Zenbat poztutzen gaituzun!

(1) Yurreta-ko Euskal-festetan bigarren sari onorezkoa irabazitako mol-
 daera.

Kantatu zazu saroi berdean,
 Kantatu mendi goyetan,
 Baso beltzean, erreka choan,
 Zelai ta borda choetan;
 Kantatu zazu ibai ertzean,
 Arbol tantayen gañetan,
 Usai gozozko baratza loraz
 Ederki apainduetan,
 Baitare ibar alaitsu eta
 Atari garbi ayetan.

Zure itz eder ez titsu ayek
 Esanaz alako bigun,
 Biyotzeraño alegratutzen
 Dira ez tiro ta legun;
 Eztakit zuri zer Jaungoikozko
 Graziyak sartu zaizkitzun,
 Beti oparo argiratzeko
 Orrenbeste edertasun,
 Pedro, uste det neurri gabeko
 Doayak ote dituzun.

Ondar che chea milizkatuaz
 Goititzen dira ur meak;
 Goititzen dira nagirik gabe
 Pizti ta beren umeak,
 Modu berean astindu eta
 Kanporaturik nekeak,
 Ala gainduko dituzu gure
 Izkera eta legeak,
 Esanaz zer dan Euskal-lurra ta,
 Zer diran bere semeak.

VICTORIANO IRAOLA.

